

Sygn. akt IV KK 331/21

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r.,

sprawy **E. G.**

skazanego z art. 207 § 3 k.k. w zb. z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 197 § 1 k.k.

z powodu kasacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 stycznia 2021 r., sygn. akt XXIII Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. akt VII K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem z 17 grudnia 2019 r., skazał E. G. na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 207 § 3 k.k. w zw. z art. 207 § 1 k.k. oraz art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegające na tym, że w okresie od lipca 2010 r. do lipca 2016 r. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną, czego następstwem było dwukrotne targnięcie się jej na własne życie, a nadto przemocą doprowadził pokrzywdzoną do obcowania płciowego; na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się z

pokrzywdzoną przez okres 6 lat. Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji obrońcy, w dniu 19 stycznia 2021 r. utrzymał w mocy pierwszoinstancyjny wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego złożył obrońca, podnosząc w niej 6 zarzutów naruszenia prawa procesowego oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym.

Prokurator Rejonowy w C. w pisemnej odpowiedzi na kasację zażądał jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Pozostając w kręgu sformułowanych przez obrońcę zarzutów, bo tylko w ich granicach wolno było rozpoznać kasację (art. 536 k.p.k.), Sąd Najwyższy za celowe uznał w pierwszym rzędzie stwierdzić, że zarzuty obraży art. 7 k.p.k. (*tiret* pierwsze), art. 72 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 ust. 3 lit. e EKPC (*tiret* trzecie) oraz art. 390 § 2 k.p.k. w zw. z art. 375 § 2 k.p.k. i art. 6 k.p.k. (*tiret* czwarte) nie mogły przynieść oczekiwanego przez skarżącego rezultatu. Zgodnie wszak z treścią art. 519 k.p.k. przedmiotem zaskarżenia kasacją strony może być wyłącznie prawomocny wyrok Sądu odwoławczego kończący postępowanie, co oznacza wymóg podnoszenia w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia tylko takich zarzutów, które takiego właśnie orzeczenia dotyczą (zob. post. SN z 26 marca 2021 r., IV KK 85/20). Niemniej – jedynie dla porządku – warto wspomnieć, że Sąd *ad quem* nie dokonał samodzielnej, odmiennej od Sądu *meriti*, oceny dowodów, że na każdym terminie rozprawy głównej obecny był tłumacz, że oskarżonemu w trakcie całego procesu doręczano przetłumaczone odpisy orzeczeń, protokołów i pism (trzeba tu zwrócić uwagę na dwie istotne okoliczności: w apelacji nie podniesiono zarzutu w tym zakresie, a autor kasacji nie sprecyzował, które to dokumenty procesowe nie zostały oskarżonemu doręczone) oraz że w dniu 10 września 2018 r. istotnie wydano oskarżonego z sali sądowej na czas przesłuchania pokrzywdzonej oraz świadka D. B., ale też po powrocie oskarżonego niezwłocznie poinformowano go o przebiegu rozprawy w czasie jego nieobecności i umożliwiono mu złożenie wyjaśnień co do przeprowadzonych dowodów (warto zaznaczyć, że w trakcie przesłuchań tych osób obecny był obrońca).

Ustosunkowując się do zarzutu obrazy art. 81 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. (*tiret* piąte), należało przypomnieć, że zwolnienie w dniu 9 listopada 2020 r. adw. A. H. z funkcji obrońcy z urzędu nastąpiło w istocie na jego życzenie (musiał odbyć kwarantannę w związku z zakażeniem żony wirusem SARS – CoV – 2), a nowy obrońca a urzędu, adw. M. F., która pojawiła się na rozprawie apelacyjnej 13 listopada 2020 r., dysponowała aż dwoma miesiącami (kolejny termin rozprawy apelacyjnej miał miejsce 19 stycznia 2021 r.) na zapoznanie się z aktami sprawy i wykonanie wszelkich niezbędnych jej fotokopii.

Sąd odwoławczy zasadnie oddalił na rozprawie w dniu 19 stycznia 2021 r. wniosek obrońcy o przesłuchanie w charakterze świadka D. G. Trafnie wskazał, że dowód ten nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem w przedmiocie stanu psychicznego pokrzywdzonej wypowiedziała się sposób kompetentny, jasny i pełny biegła psycholog. Zatem zarzut naruszenia art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. (*tiret* szóste) nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgłaszając zastrzeżenia do jakości części motywacyjnej zaskarżonego wyroku i utrzymując, że uchybiono art. 457 § 2 k.p.k. (*tiret* drugie), skarżący – jak się wydaje – przeoczył treść art. 537a k.p.k. (wszedł on w życie 5 października 2019 r.), według którego mankamenty uzasadnienia sądu odwoławczego nie mogą stanowić samodzielnej przyczyny wydania orzeczenia kasatoryjnego.

W tym stanie rzeczy Sądowi Najwyższemu nie pozostawało nic innego, jak tylko oddalić kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k. O kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.